Dosar nr. 1-249/2025
Nr. PIGD 1-25171624-46-1-10122025

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

27 februarie 2026 **or. Florești**

Judecătoria Soroca (sediul Florești),
Instanţa compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu
Grefier Liliana Bruma , Igor Sorocean
Cu participarea acuzatorului de stat, procurorului Radu Popa
Avocatului inculpatului Lilia Berlădean
Avocatului părții vătămate Leonid Zaharii
Inculpatului Scutari Ion *****

Judecând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală , cauza penală privind învinuirea inculpatului:

Scutari Ion ********** IDNP ***** orignar și domiciliat ***** *****

- posedă limba de stat, reținut, arestat pe *****penală menționată nu a fost, informația privind drepturile şi obligaţiile i-a fost înmînată la timp; rechizitoriul i-a fost înmânat;

Învinuit de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.201/1 al.1) lit.a) Cod penal.

Acuzatorul de stat, procurorul Radu Popa a propus instanței, să fie recunoscut vinovat Scutari Ion de comiterea infrcațiunii prevăzute de art. 201/1 al.1) lit.a) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse de 3 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal , de suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani. Cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Avocatul părții vătămate *****, avocatul Leonid Zaharii a menționat că circumstanțele indicate în rechizitoriu denotă cu certitudene caracterul abuziv și faptele inculpatului, însă luând în vedere poziția victimei, solicită aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu munca neremunerată în folosul comuității.

Apărătorul inculpatului Scutari Ion avocata Lilia Berlădean a pledat pentru achitarea inculpatului, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracționale,

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

Potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire din 03 decembrie 2025, Scutari Ion a fost învinuit de faptul, că la data de 06.08.2025, în intervalul orelor din a doua jumătate a zilei, cet. Scutari Ion *****, a.n *****, aflîndu-se în domiciliul din sat. ***** ***** împreună cu soția,*****, a.n. *****, fiind astfel, conform art.133/1 lit. a) din Codul penal, membri de familie, în urma unui conflict a

îmbrîncit-o pe ultima. Ca urmare a acțiunilor învinuitului,***** a căzut jos lovindu-se în regiunea capului, fiind ulterior internată în Spitalul raional Florești pentru tratament.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, lui***** i-a fost cauzat traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoţie cerebrală, plagă contuză în regiunea temporo-parietală pe stînga a capului, care se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Faptele lui Scutari Ion au fost calificate de procuror conform art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal cu calificativul **"violența în familie, adică acțiunea (...) intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare sau alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății".**

Privind procedura.

În ședința de judecată, procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că Scutari Ion nu recunoaşte vina în faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba română şi în şedinţă de publică.

Poziția inculpatului.

Fiind audiat în calitate de inculpat, Scutari Ion , vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o și a relatat că, se află în căsătorie cu***** din anul *****Când s-au căsătorit, soția sa ***** i-a povestit lui că ea suferă de *****, totodată i-a povestit că a stat internată în *****.

La data de 06 august 2025, aproximativ ora 17:00, el a vrut să se ducă în sat, i-a spus despre asta soției, ea a ieșit pe prag din urma lui. El a luat bicicleta, între timp el a auzit-o cum ea striga că îi este rău, apoi a auzit un zgomot și el a văzut că ea a căzut jos. A stropit-o cu apă, apoi a plecat să o cheme pe *****, aceasta din urmă a chemat ambulanța, apoi au venit și fiica***** și fiul lor la ei.

La întrebările avocatului declară că în acea zi a servit băuturi alcoolice împreună cu un prieten. Pe la ora 17:00 seara nu era în stare gravă de alcool, era acasă, a luat cina împreună cu soția. De telefon mobil el nu se folosește, doar soția îl folosește și face apeluri de pe el, el nu știe a folosi telefonul. Așa circumstanțe precum că el ar fi dorit să îi i-a telefonul mobil din mâna soției ,nu a fost. El nu a împins-o de pe prag pe soție. Când ea căzuse, el era la o distanță de vre-o 5-6 metri față de ea. În starea ***** nesatisfacătoare era după ce soția a căzut, de la frică că soția a căzut. Nu era agresiv, era speriat de la aceea că ea a căzut. Anterior, soția sa a mai căzut de pe prag, prima dată când a căzut, tot de pe prag a fost, a fost cu 2 ani în urmă și

tot se lovise la cap. Dacă nu primește pastile la timp ***** de *****. Față de soție careva acțiuni agresive pe parcursul vieții lor nu au fost niciodată.

La întrebările avocatului părții vătămate declară că soția lui uneori spune minciuni. Ea i-a spus lui că, ea nu sa adresat la poliție, dar el nu știe dacă ea spune adevărul sau nu. După ce ea își revine după***** *****, ea nu ține minte nimic din ce s-a întâmplat.

A spus medicilor când a fost supus expertizei despre faptul că în ziua respectivă s-a certat cu soția din *****că nașul vor au vândut vita.

Declară, că în caz că va fi recunoscut vinovat, să nu-i fie aplicată pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, deoarece el nu o va putea executa, este bolnav, la *****

Deși, inculpatul vina nu și-a recunoscut-o,, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1), lit. a) Cod Penal al RM, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice care coroborează între ele, și anume:

- **Declarațiile părții vătămate*****,** care a menționat că, ***** Ion este soțul ei de apropae *****. Pe parcursul căsătoriei ,în familia lor au fost diferite situații, pe unde mai bine pe unde mai rău. Au fost certuri ,dar violență fizică din partea soțului nu a fost.

La data de 06 august 2025, erau ei în doi acasă, soțul Ion Scutari era puțin în stare de ebrietate și a cerut telefonul mobil ca să-l telefoneze pe fiul lor. Ea văzând că soțul e beat, nu a dorit să-i permită să-l derenjeze pe fiu și ea ținea telefonul în mână. Soțul ei Ion ***** a vrut să îi ea telefonulmobil din mână. Ea venea de afară și el vrând să îi ea telefonul s-a izbit spre ea ,și ea s-a împedicat de pragul ușii. Soțul o ținea de mână ca să îi ea telefonul și ea în acel moment a căzut de pe prag. Plângere la poliție a depus fiica ei, ea doar a semnat plângerea.

La întrebările puse declară că ea în momentul când a refuzat să îi dea soțului telefonul, acesta din urmă a apucat-o de mână. Cu careva înjurături în adresa ei, el nu s-a adresat doar cât îi zicea ei ca să îi dea telefonul. Precis nu-și amintește, posibil poate să îi și fi zis careva înjurături, însă ea l-a iertat. Când a căzutjos și-a pierdut cunoștința. Când își revenise era pe pat în casă. Soțul o chemase pe o vecină și au dus-o în casă. Când s-a trezit era soțul ei alături și în acel moment venise și fiica lor. Fata s-a speriat și a chemat ambulanța, i-a fost acordat ajutor medical, a fost internată în spital.

La întrebările instanței, după ce au fost date citirii declarațiile părții vătămate dn cadrul urmării penale,***** a răspuns că; declarațiile sale date la poliție sunt adevărate și veridice.

Atunci în sinea ei , ea îl considera pe soț Ion Scutari vinovat, dar acum l-a iertat. Solicită o pedeapsă mai blândă pentru el, deoarece este bolnav și de atunci , soțul s-a corectat a devenit mai liniștit și de atunci nu mai servește alcool. Nu a fost

influențată de nimeni pentru a-l ierta. Careva pretenții materiale față de inculpat nu are.

Este sigură că pe viitor astfel de situații nu se vor mai repeta. La evidență cu diagnoza de ***** se află aproximativ de *****. Atunci când are***** ***** cade jos, poate cădea în diferite locuri, a căzut și la piață și în rutieră.

Concretizează că soțul Ion *****, a apucat-o de mână, să-i i-a cu forța telefonul, ea s-a împedicat de marginea la ușă și s-a rostogolit peste praguri.

A căzut deoarece ea s-a ferit de el înapoi, atunci s-a și împedicat de marginea ușii, dându-se în urmă și a căzut jos pe scări. Poate atunci a fost și din **********i, deoarece ea nu simte când apare această criză. Nu ține minte dacă au fost cuvinte înjurioase din partea lui. Înainte de a cere telefonul, între ea și soțul ei a existat o ceartă.

-Declarațiile martorului ********,** care a menționat că, este fiica lui Scutari Ion și*****. Locuiește separat de părinți. La data de 06 august 2025, mama ei***** a telefonat-o și i-a zis că a căzut jos și are traumă la cap. A căzut jos din cauza că când se afla pe pragul casei, tata Ion Scutari, dorind să îi ea telefonul mobil din mână , ea sa alunecat și a căzut. Ea sa deplasat la ei acasă, mama era conștientă, vorbea cu ea. Tatăl ei nu era acasă, el se dusese la un vecin ca să cheme ambulanța, după aceasta mama ei a fost internată în spital.

În acea zi tatăl ei era în stare de *****, anterior el a mai stat internat la **********. Ralația dintre părinții ei era bună, cu mici neînțelegeri. Mama ei nu a fost niciodată, agresată fizic de către tatăl ei. Motivul căderii a fost că tatăl a vrut să îi ea telefonul ca să îi sune fratelui ei, iar mama nu a dorit să il dea și ea sa lunecat și a căzut.

La întrebarea procurorului declară că ea la poliție nu a comunicat așa ceva că tatăl a îmbrâncit-o pe mama. Semnăturile din procesul verbal sunt ale ei. După citirea declarațiilor date în cadrul urmăririi penale martora concretizează că atunci la momentul când au fost date acele declarații, ei se gândeau că așa a fost dar ulterior mama le-a povestit cum s-a întâmplat și că nu a fost îmbrâncită. Când s-a dus în acea zi la ei, tatăl ei chemase ambulanța pentru mama, iar ea chemase ambulanța pentru tatăl ei ca să fie internat la *****. În acea zi tatăl ei era în stare de ebrietate alcoolică. De obicei tatăl ei când servește alcool este un om liniștit, se duce la somn. Până la data de 06 august 2025, certuri între părinții ei pe parcursul vieții lor au mai fost. A chemat ambulanța pentru tatăl ei, deoarece a simțit că are *****După 06 august 2025, starea tatălui său nu este satifăcătoare, are probleme de sănătate *****.

La întrebările avocatului declară că la acel moment , tatăl ei era dezorientat,dar era pașnic, se comporta cam straniu, dar nu era agresiv. Nu poate spune cu certitudine când a apărut starea aceasta ***** a tatălui ei, consideră că a apărut până la conflictul dat.

Când revenise mama ei de la spital atunci ea i-a spus că „nu a fost posibil să o îmbrâncească soțul, deoarece ea nu a dorit să-i dea elefonul și s-a lunecat, posibil să fost un acces de ***** în acel moment”. În acea seară tatăl ei tot așa i-a comunicat că el nu a îmbrâncit-o pe mama ei.
După ce a trecut acea zi tatăl ei mereu așa spunea că el nu a împins-o pe mama, mereu și-a menținut poziția. Tatăl ei nu putea să o împingă pe mama ei, chear dacă el și se afla în stare de ebrietate, ea îl știe bine pe tatăl ei cum este el, doar e tatăl ei.
-Declarațiile martorului ***** care a menționat că, pe Scutari Ion și***** îi cunoaște, se află cu aceștea în relații bune, locuiesc în vecinătate. Fiind audiată a declară că la data de 06 august 2025, cumătru Ion Scutari a venit la ea și i-a zis că soția lui ***** a căzut jos. Atunci a mers la ei acasă. Scutari Ion mergea înaintea ei, ea venea urma lui. Când a ajuns acasă la Ion Scutari a văzut-o pe soția acestuia, ***** era căzută jos pe prag, avea capul spart. Se observa cum curgea o șuviță de sânge. I-a zis atunci lui Scutari Ion să aducă niște apă și Ion i-a dat căldarea cu apă și soți acestuia ***** s-a spălat, și-a revenit, a intrat în casă. După aceasta ea a plecat acasă și nu cunoaște ce a fost mai departe.
Când a venit ,a observat că ***** ***** avea ochii tulburi, așa se întîmplă când ea avea accele de *****.Vecinul Scutrari Ion are unele *****, și ea nu poate spune cu certitudine când el se află sub influența alcoolului sau dacă are *****. Atunci seara, parcă nu a simțit miros de alcool la Scutari Ion.
Conflicte pe parcursul vieții între Ion și ***** nu a văzut, doar mici neînțelegeri. După acea situație, ea a întrebat-o pe ***** ce s-a întâmplat, ea i-a zis că Scutari Ion a vrut să-i smulgă telefonul mobil din mână și mai departe nu ține minte. La întrebarea avocatului declară că Scutari Ion când a venit după ajutor la ea, din discuții cu el a înțeles că nu era în ordine, avea careva dereglări.
- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.09.2025**, prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii. */f. d. 21/*
-Concluzia expusă în Raportul de Expertiză Judiciară nr. ******** din *****:** potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet.*****, anul nașterii *****, s-au constatat: Traumatism cranio- cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală. Plagă contuză în regiunea temporo-parietală pe stânga a capului, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de acesta, prin mecanism de lovire cu sau de obiect contondent dur, posibil in timpul şi circumstanţele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, inclusiv și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătății. Luând în consideraţie localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate la cet.*****, nu este posibil de exclus formarea acestora ca rezultat al căderii libere de la înălţimea corpului sau precipitării, cu lovirea de anumite obiecte dure contodente. La examinarea documentelor medicale

pe numele cet.*****, vătămări corporale caracteristice pentru luptă corporală, autoapărare nu se constată. */f. d. 24/*

- Procesul-verbal de confruntare între partea vătămată***** și învinuitul Scutari Ion. */f. d. 58/*

-Concluzia expusă în Raportul de Expertiză Judiciară nr. *** din 30.10.2025,** potrivit căruia, Scutari Ion prezintă diagnosticul. "***** si de *****". În perioada importantă pentru dosarul penal Scutari Ion nu manifestat careva dereglări psihotice acute generate de maladie psihică cronică sau stare psihică temporară, prezenta diagnosticul: "***** și de comportament datorate utilizării de alcool. Sindrom *****", care nu l-au lipsit de capacitatea de a conștientiza și dirija acţiunile sale, ceea ce denotă stare de responsabilitate. În caz că vina în acţiunile incriminate va fi dovedită, ca persoană ce suferă de: "*****", cu implicare în acțiuni infracționale pe fon de consum, pot fi aplicate măsuri coercitive cu caracter medical ***** (art. 103 CPRM). */f. d. 85/*

Analizând şi rezumând totalitatea probelor administrate legal de procuror la faza urmăririi penale, prezentate, examinate în şedinţa de judecată şi recunoscute de către inculpat, probe apreciate obiectiv din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, instanţa concluzionează că acestea confirmă incontestabil şi justifică în deplină măsură încadrarea faptelor inculpatului Scutari Ion în temeiul art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin acţiuni violente care au cauzat vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatei fiind demonstrată în totalitate.

Audiind participanții la şedinţa de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit dispozițiilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire și

numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției. Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Scutari Ion a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul lea formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare

stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost *ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).
La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei)*.
Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.
În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele. Instanța de judecată reține că, acțiunile inculpatului ***** Ion reieșind din probele expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu, au fost încadrate conform prevederilor art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal.
Astfel în cadrul examinării cauzei penale și cercetării judecătorești s-a constat că inculpatul Scutari Ion și victima***** sunt soț și soție fapt confirmat prin Extrasul din Registrul de Stat al Populației anexat la materialele cauzei penale (f.d.98), precum și prin declarațiile date de către participanți în cadrul ședințelor de judecată, la fel s-a constat că între victima***** și inculpatul Scutari Ion ,pe parcursul vieții conjugale, se iscau mici neînțelegeri,însă care nu generau în bătăi, fapt confirmat de către victimă și ședința de judecată cît și prin declarațiile martorilor *****, ********** care a menționat că între părinți până la 06.08.2025 se întâmplau mici conflicte, dar nu poate spune, ca mama sa ar fi fost agresată fizic vre-o data. Acest fapt l-a confirmat și partea vătămată în ședința de judecată.

La fel instanța de judecată constată că deși inculpatul nu a dorit să depună declarații veridice în instanța de judecată vis-a-vis de vătămările pe care le-a cauzat victimei***** invocând că doar a avut în ziua respectivă o ceartă cu soția pe motivul că nașul lor ar fi vândut bovina , potrivit raportului de expertiză judiciară nr. ********** din *****: potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet.*****, anul nașterii *****, s-au constatat: Traumatism cranio- cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală. Plagă contuză în regiunea temporo-parietală pe stânga a capului, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de acesta, prin mecanism de lovire cu sau de obiect contondent dur, posibil in timpul şi circumstanţele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, inclusiv și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătăți.

La examinarea documentelor medicale pe numele cet.*****, ce confirm versiunea înaintată de către acuzare și reținută în ședința de judecată potrivit căreia inculpatul intenționat , a îmbrîncit-o pe vitimă, care a cazut jos și s-a lovit la partea stângă a capului.

Astfel, din analiza documentelor enunțate supra și a declarațiilor participanților la proces instanța de judecată denotă faptul că în cadrul instanței de judecată s-a constat indubitabil și fără echivoc faptul, că anume inculpatul Scutari Ion a comis infracțiunea ce i se impută.

Cu referire la încadrarea juridică a faptelor, instanța de judecată reține următoarele;

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.201/1 din Codul penal are un caracter complex.

Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

La rândul său, **obiectul juridic secundar** îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

În cazul modalităților agravante prevăzute la (1) art. 201/1 din Codul penal, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei prin atentarea la sănătatea victimei și cauzarea vătămării grave a sănătății și integrității.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei). De asemenea, ca obiect material al infracțiunii prevăzute la art. 201/1 Cod penal, pot să apară bunuri mobile sau

imobile aparținând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.
Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, la caz se atestă că***** este soția inculpatului Scutari Ion fapt confirmat și de ultimul în ședința de judecată.
Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133/1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).
Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.
Sub aspectul laturii subiective, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.
Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă anume prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Scutari Ion.
Aşadar, instanţa subliniază că intenția de a comite infracţiunea o reprezintă dorința, planul inculpatului care a declanșat acțiuni în acest sens, după cum declară personal inculpatul în şedinţă de judecată, dar şi confirmat prin declaraţiile părții vătămate și a martorului audiați în ședința de jduecată și concluziile raportului de

expertiză medicolegală.
În continuare instanța de judecată relevă, că, obiectul material la prezenta speţă existenţa acestui element al componenţei de infracţiune se dovedeşte cu certitudine prin raportul de expertiză judiciară nr. ********** din *****: potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet.*****, anul nașterii *****, s-au constatat: Traumatism cranio- cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală. Plagă contuză în regiunea temporo-parietală pe stânga a capului, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovirea de acesta, prin mecanism de lovire cu sau de obiect contondent dur, posibil in timpul şi circumstanţele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, inclusiv și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătății.
Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal - include următoarele trei semne: fapta prejudiciabila, care consta în acţiunea sau inacţiunea manifestata fizic sau verbal, legata de violenţa fizică, sexuala, psihologica, economică sau spirituală; urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material sau moral şi legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.
În partea ce ţine de latura obiectivă a infracţiunii comise de Scutari Ion, acesta la 06.08.2025, în intervalul orelor din a doua jumătate a zilei, în urma unui conflict cu soția ***** a îmbrîncit-o pe ultima. Ca urmare a acțiunilor inculpatului,***** a căzut jos lovindu-se în regiunea capului.
Infracţiunea comisă de Scutari Ion este o infracţiune materială, care s-a consumat odată cu cauzarea vătămare ușoară a sănătăţii părţii vătămate.
Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei, și anume concubinul acestuia.
Referindu-se la fenomenul violenței în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea și combaterea acestui flagel fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.
Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă

toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.
Respectiv instanța de judecată constată că Scutari Ion în raport cu soția sa*****, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) din Codul penal și inculpatul urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată supra.
În contextul celor analizate supra, instanța reține că apreciază critic poziția susținută de inculpatul Ion Scutari și invocată de apărătorul acestuia pe parcursul cercetării judecătorești privind nerecunoașterea vinovăției, or, această versiune a apărării nu corespunde adevărului și este prezentată în scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală pentru faptele comise, aceasta se combate de ansamblu probator analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.
În context, analizând declarațiile inculpatului sub aspectul factologic în coraport cu cumulul materialelor cauzei penale cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată stabilește că inculpatul a depus declarații contradictorii, având tendința să prezinte o stare de fapt nereală şi neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate. Or, cu întâietate, instanța de judecată atestă că inculpatul nu a avut o poziție certă și indubitabilă cu privire la învinuirea înaintată de către acuzatorul de stat.
În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază critic argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de fapta incriminată, calificându-l ca o modalitate a acesteia de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise.
Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.
Analizând solicitarea apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Scutari Ion învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, instanța constată că acest temei nu şi-a găsit confirmarea.
C
Instanța apreciază apreciază critic declarațiile inculpatului Scutari Ion și al martorului **********, care este fiica acestuia, calificându-le drept neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța, care combat în întregime versiunea inculpatului.
Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de

art.201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal, la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

În acest sens, instanța ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Articolul52 alin.(1) Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Tot, în această ordine de idei, instanța de judecată scoate în evidență că nu poate emite o sentință de achitare în privința inculpatului având la bază doar declarațiile inculpatului, or alte probe, partea apărării nu a prezentat și nu a răsturnat în mod categoric și echivoc învinuirea adusă inculpatului.

Astfel, în sensul circumstanțelor invocate de partea apărării în susținerea poziției sale, instanța de judecată reține că de fapt, prin audierea inculpatului, părții vătămate, a martorilor, prin argumentele invocate apărarea nu a răsturnat în mod categoric și echivoc învinuirea adusă inculpatului Ion Scutari.

Astfel, instanţa reţine cu titlu de principiu general recunoscut că, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În temeiul art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată şi-a întemeiat sentinţa atât pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală cât și pe declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, cât şi cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile”.

Individualizarea pedepsei:

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului Ion Scutari, pentru care faptă şi va fi declarată vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

Potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.art.7, 75 din Cod penal.
Astfel, norma prevăzută la art.7 alin.(1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(l) Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.
La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.
În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin.(l) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin.(2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
Conform art.51 alin.(2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea inculpatului Ion Scutari la răspundere penală pe componența de infracțiune incriminată.
În conformitate cu art. 76 din Codul Penal, instanța de judecată a stabilit în privința inculpatului circumstanțe atenuante, cum ar fi; săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni mai puţin grave; iar potrivit art. 77 Cod penal, instanța a reținut în calitate de circumstanță agravantă ; săvârșirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, fapt confirmat, prin certificatul eliberat de medicul narcolog, ce atestă, că din anul 2016 Scutari

Ion se află la evidența medicului narcolog, iar potrivit concluziei expusă în Raportul de Expertiză Judiciară nr. ***** din 30.10.2025, potrivit căruia, ***** Ion prezintă diagnosticul. "***** *si de* *****".
Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului Scutari Ion de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.
Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpată, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acesteia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatei, cât şi a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatei şi de condițiile de viaţă ale acesteia.
Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracţiunea prevăzută la art. 201/1 alin. (1) lit. a) din Codul penal şi săvârşită de către inculpat– se clasifică ca fiind mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia legea penală la momentul săvârșirii a prevăzut în calitate de pedeapsă o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.
Astfel, reieşind din circumstanţele stabilite ale cauzei, ţinând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui Scutari Ion , este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, totodată, găsind de cuviință ca corectarea şi reeducarea inculpatatului să aibă loc fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma art. 90 din Codul penal, adică, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, cu condiţia însă dacă în termenul de probațiune care va fi fixat, inculpatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i se va acorda, obligându-l totodată ca în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a),b) ,g) din Codul penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile , să participe la programe probaționale;
Concluzia instanţei referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.
La aplicarea legii penale instanța de judecată ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa penală fiind o

măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod.
În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa potrivită inculpatului este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop atât restabilirea echităţii sociale, cât şi corectarea celui din urmă. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării legii penal.
Măsura preventivă.
Potrivit cu dispoziţia art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă. Astfel, în raport cu prevederile legale enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpatul Scutari Ion a pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a acesteia, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar de-a aplica în privivnța acestuia măsura preventivă, obligarea de nepărăsire a țării până când sentinţa va deveni definitive, după care se va revoca.
Cheltuielile judiciare.
În conformitate cu prevederile art. 397 pct. 5) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.
Subsidiar, instanţa reţine că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului Scuatri Ion în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2502 lei, care au fost suportate în urma efectuării expertizei judiciare medico-legale și întocmirii raportului de constatare ***** din 21.08.2025 și pentru efectuarea expertizei judiciare nr. ********** din ***** și întocmirea raportului de expertiză.
Astfel, luând în considerare prevederile art. 227 în coroborare cu cele ale art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu referire la menţiunea respective din conţinutul raportului de constatare ***** din 21.08.2025 și raportului de expertiză nr. ********** din ***** de unde rezultă că cheltuielile suportate

constituie 2502 lei, instanţa de judecată consideră necesar a obliga condamnatul Scutari Ion la recuperarea cheltuielilor judiciare, în legătură cu ce se va dispune încasarea de la el în folosul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2502 lei.

Conform art. 228 Cod procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali, interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei.

Ținând cont de prevederile legale enunţate, instanţa va admite solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei, pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 2502 lei.

Acțiune civilă.

Instanţa de judecată identifică că, ***** nu a fost recunoscut în calitate de parte-civilă, nici o acţiune civilă în procesul penal din partea acesteia nu a fost înaintată în condiţiile art. 219 şi art. 221 din Codul de procedură penală şi, deci, instanţa de judecată nu se va expune în această latură.

Referitor la acțiunea civilă depuse de Compania Națională de Asigurări în Medicină instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 219 alin. 1 acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. Alin. 2 al aceluiași articol prevede că persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. Alin. 3 al aceluiași articol stipulează, că prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia, precum și plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor.

În baza alin. 1 al art. 221 CPP al RM acţiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

Conform alin. 1 al art. 387 CPP al RM o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de

partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Iar în con formitate cu alin. 3 al art. 387 CPP al RM în cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă. În corespundere cu art. 15 al Legii nr. 1585-XIII din 27.02.1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală Compania Naţională de Asigurări în Medicină şi agenţiile ei teritoriale (ramurale) sunt în drept să ceară persoanelor juridice sau fizice, responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătăţii persoanei asigurate, recuperarea cheltuielilor pentru acordarea asistenţei medicale în volumul prevăzut de Programul unic.

Astfel, conform actelor prezentate, s-a constatat, că ***** , în calitate de persoană asigurată, a beneficiat de servicii medicale de staționar în cadrul Spitalului Raional Florești, iar anterior a fost preluată de Centrul Național de Asistență Urgentă Prespitalicească ”, fiind internată în perioada curpinsă între 06.08.2025-11.08.2025, iar costul tratamentului acesteia a constituit suma de 4109,99 lei.

Totodată,***** a beneficiat și de asistență medicală urgentă prespitalicească, fiind preluată de la locul comiterii ***** de Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească, costul solicitării respective constituind suma de 2186,69 lei, asistență ,edicală spitalicească (AMS) în cadrul IMSP Spitalul rational Florești pentru perioada ***** în sumă de 1923m, 30 lei, cheltuieli care au fost achitate din fondurile asiguratorii obligatorii de asistență medicală, gestionate de CNAM, iar în total pentru acordarea asistenței medicale persoanei asigurate au fost suportate cheltuieli în mărime de 4109, 99 lei (a se vedea f.d. 65-67).

Așadar, instanța va admite integral cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, incasând din contul inculpatului Scutari Ion suma indicată mai sus.

Corpuri delicte.

În cadrul acestei cauze penale , corpuri delicte nu au fost recunoscte și anexate.

În contextul celor expuse şi în conformitate cu prevederile art. art. 382-389, 392 - 395, 397, CPP RM, instanţa de judecată –

HOTĂRĂȘTE :

Scutari Ion *****a.n. ***** IDNP ***** se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Codul Penal, pedeapsa sub formă de închisoare numită lui Scutari Ion se suspendă pe un termen de un an şi nu va fi executată dacă în termenul de probațiune fixat condamnatul Scutari Ion nu va săvârși o nouă

infracțiune şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat .

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), b),g) din Codul penal, se obligă Scutari Ion ca pe perioada termenului de probațiune , să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile , să participe la programe probaționale;

Se aplică în privința lui Scutari Ion măsura preventivă, obligarea de nepărăsire a țării până cînd sentinţa va deveni definitivă, după care se va revoca.

Se încasează de la Scuatri Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2502 (două mii cinci sute doi) lei.

A admite integral acțiunea civilă depusă de partea civilă Compania Naţională de Asigurări în Medicină, cu incasarea din contul inculpatului Scutari Ion a sumei de 4109,99(patru mii una sute nouă, 99) lei.

Sentința fiind motivată și pronunțată public la 27.02.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei, prin intermediul Judecătoriei Soroca sediul Florești.

Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu